

Jaarverslag diaconaal opbouwwerker, januari 2019-januari 2020

Vanuit het beleidsplan wordt aangereikt als beleid tot en met augustus 2019: **ontmoeten** voor september 2019 tot september 2020: **luisteren**

- Inventariseren wat er is in en buiten de parochie (voortgaan op jaar 1 wat nog braak ligt en attent zijn op nieuwe organisaties)
- Verbindingen zoeken en leggen tussen diverse groepen met dezelfde doelgroep/problematiek (N.a.v. de keuzes gemaakt in 2019 en contacten intensiveren die gelegd zijn)
- Verbindingen zoeken en leggen tussen werkgroepen diaconie in de parochie (themabijeenkomsten rond luisteren voor alle werkgroepen diaconie)
- Ondersteunen vrijwilligers (klein beraad en pastor luisteren naar vrijwilligers in Groot beraad op jaarlijkse ontmoetingsmomenten bij de groepen langs, wat daar uit komt en nodig en mogelijk is)
- Vrijwilligerskader actief, betrokken en op peil houden (ook vernieuwing) (aandacht voor werving van vrijwilligers en vitalisering van groepen, veiling van goede werken)
- Oog hebben voor de noden van de maatschappij nu en daar beleid op maken i.s.m. andere partijen. Concreet: eenzaamheid, armoede, werkloosheid, alleenstaande ouders, gebroken gezinnen, psychische problematiek, “onzichtbare” mensen, vluchtelingen. (inspringen op de in juni 2019 geconstateerde nood)
- Gezamenlijk beleid ontwikkelen (wat heeft het jaar luisteren opgeleverd, welke keuzes worden gemaakt voor de komende jaren)
- Gezamenlijke activiteiten met catechese, spiritualiteit, gemeenschapsvorming en liturgie (pastor en werkgroepen bij: klubbijeenkomst-avond, 15-plusavond, the Action, gemeenschap- en beheercommissies, incidenteel voorgaan in viering met diaconaal thema (Vom, ziekenzondag, scheepsmaatjes etc.) rond thema luisteren.
- sociale media gebruiken om snel te kunnen inspelen op actuele, maatschappelijke thema's

Eenzaamheid

Het thema eenzaamheid heeft een belangrijke rol gespeeld bij het opzetten van een aantal nieuwe activiteiten en werkgroepen.

De Kuiermaat

In de maanden februari, maart 2019 is De Kuiermaat van start gegaan. Acht vrijwilligers hebben zich aangemeld als wandel- en/of fietsmaat voor iemand die lijdt aan beginnende dementie of hersenletsel. Drie van hen konden meteen aan de slag. Hun bijdrage wordt enthousiast ontvangen, omdat ze ervoor zorgen dat iemand met een gerust hart een eind kan wandelen en fietsen zonder te verdwalen. Onderweg is er aanspraak aan elkaar. Het is tegelijkertijd een ontlasting van de vaste mantelzorger die daardoor ruimte krijgt voor een eigen invulling van het leven, omdat ze de partner in goede handen weet.

Helaas zijn er niet veel aanmeldingen van mensen die graag gezelschap willen bij een wandeling of fietstocht, waardoor niet alle vrijwilligers die zich aangemeld hebben in actie zijn gekomen. De contacten met het Odensehuis die dagopvang biedt aan mensen met beginnende dementie zijn niet uitgelopen op wandelingen met hun bezoekers. De mensen komen daar vooral voor de onderlinge contacten en de activiteiten die daar plaatsvinden en willen dan niet naar buiten. Recent kwam de vraag om maandelijks met iemand naar het MCL te wandelen om daar samen de kerkdienst bij te wonen en deze vraag kon ook gehonoreerd worden door De Kuiermaat.

Project Betrokken Buurt

In het hele jaar 2019 is er binnen het Diaconaal Platform Leeuwarden (DPL) veel aandacht geweest voor het doorbreken van eenzaamheid. Een projectgroepje waar ik deel van uitmaak heeft geïnventariseerd wat er in Leeuwarden al gebeurt op dit gebied, bijvoorbeeld in Camminghaburen met het project De Stamtafel, waar mensen kunnen aanschuiven voor een kop koffie en een maandelijkse lunch, en Verbinden in de Bloemenbuurt-Oldegalilleeën waar mijn collega Germa Kamsma actief bij betrokken is en die themawandelingen organiseert voor buurtbewoners. Na deze inventarisatie en een studiedag van de gemeente in de Harmonie met als thema 'Eén tegen eenzaamheid', hebben we een informatieavond gehouden voor mensen uit de verschillende kerken die mee willen denken en doen om in de wijken Aldlan/Nijlan mensen te stimuleren betrokken te zijn op elkaar en eenzaamheid te doorbreken. Op deze avond heb ik een presentatie gehouden over eenzaamheid. Helaas is het moeilijk om mensen uit de verschillende kerkgemeenschappen van de stad te vinden om samen de schouders onder zo'n project te zetten. Er is nog steeds een grote neiging om binnen de eigen kerk te blijven kijken en geen oog te hebben voor ieders rol in de samenleving. We zouden elkaar veel meer kunnen versterken. Gelukkig zijn er wel een aantal vrijwilligers die vooral concreet iets willen bijdragen, maar die niet mee willen denken in het proces. Intussen zijn er vruchtbare contacten met het sociaal wijkteam Zuid van Amaryllis dat werkzaam is in deze wijken en alert is op signalen van eenzaamheid. Samen met de maatschappelijke organisaties, partners in de zorg, en de wijkpanels willen we optrekken om de sociale cohesie in de wijken te versterken en om te voorkomen dat mensen vereenzamen.

Sant'Egidio

Vanaf de zomer van 2019 hebben we contact met Dirk Vandergoten van Sant'Egidio Antwerpen. Sant'Egidio is eind jaren '60 gestart in Rome. Het heeft twee pijlers: vriendschap met de armen en het gebed voor de situatie waarin de meest kwetsbare mensen in onze samenleving verkeren en voor de situatie van mensen wereldwijd. Heel actief zetten ze zich in voor vrede tussen religies, tussen volken en tussen landen. In de praktijk trekken vrijwilligers van Sant'Egidio op met mensen die kwetsbaar zijn, die in armoede verkeren of die nergens welkom zijn. Op veel plekken zijn maaltijdprojecten voor daklozen, worden bezoeken gebracht aan mensen in verzorgingshuizen en wordt opgetrokken met kinderen en jongeren uit de armste wijken in de steden om ze te begeleiden bij hun huiswerk en om samen te spelen. Ook is er aandacht voor vluchtelingen, vooral voor hen die geen verblijfspapieren hebben en dus geen recht op uitkering, zorg en onderdak. In het najaar hebben we twee bijeenkomsten georganiseerd voor vrijwilligers die mee willen doen, waarbij we gesproken hebben over de noden die in Leeuwarden aan het licht komen en wat ons hier te doen staat. Beide bijeenkomsten hebben we afgesloten met een gebed in de crypte in de stijl van Sant'Egidio. In januari 2020 heeft dit geresulteerd in een gezamenlijke maaltijd voor iedereen die gewoonlijk alleen aan tafel zit. Er waren dertig mensen, een mooie mix van alleenstaande parochianen, de burens van het sociaal pension, vluchtelingen, en vrijwilligers die meehielpen de tafel dekken en vrijwilligers die de maaltijd hadden gekookt. Ook een aantal jongeren van de klubbatechese werkte mee nadat op hun catecheseavond allerlei diaconale initiatieven in de parochie waren gepresenteerd. Er heerste een goede sfeer en er werden bijzondere contacten gelegd. Na de koffie was er voor wie wilde een gebedsmoment in de crypte. Het was ontroerend om te merken dat mensen zich zo vertrouwd voelden dat ze hardop een gebed durfden uit te spreken. Na deze eerste maaltijd kwamen er spontaan aanmeldingen van vrijwilligers die graag koken en van mensen die mee willen helpen om de tafels te dekken en de mensen te ontvangen. Een opsteker! We hopen dat de groep steeds meer uitgroeit tot een zelfdragende Sant'Egidio-groep waarbij de diaconaal opbouwwerker steeds meer een ondersteunende rol inneemt op de achtergrond.

Vitusdag 2019: diaconale dag voor de gehele Sint-Vitusparochie

Hoogtepunt in 2019 was de jaarlijkse Vitusdag ter ere van de patroon van onze parochie op 15 juni 2019. Met een fietstocht, een wandeltocht en een boottocht werd op weg gegaan naar Easterwierrum. De fietstocht begon in Wergea in de Martinuskerk, waar de prachtige glas-in-loodramen bekeken werden die het verhaal van Sint Maarten vertellen, de heilige die zijn mantel deelde met de arme die hij ontmoette bij de stadspoort. Vandaar ging het verder naar Friens waar de rouwborden bekeken werden. De doden begraven is immers één van de werken van barmhartigheid. Door de regen die met bakken uit de lucht kwam werd besloten de route iets in te korten en te genieten van een heerlijk bakje koffie in het café in Jirnsum voordat verder gefietst werd naar de lunchplek bij Tjerkebier in Easterwierrum.

De wandeltocht vertrok vanuit Wytgaard. De dames van Us Forsetje vertelden bij vertrek over de vele activiteiten die ze verzorgen voor de oudere inwoners van het dorp, waardoor eenzaamheid doorbroken wordt en mensen zich gekend voelen en gewaardeerd. Van breiclub tot biljartclub, van warme maaltijden tot de bingo, er is bijna dagelijks wat te doen in de parochiezaal tijdens de wintermaanden. De wandeling was prachtig tussen de weilanden en de bermen vol bloemen. De hoop werd gevoed dat het droog zou blijven tijdens de tocht, maar die hoop bleek ijdel. Het laatste uur regende het weer pijpestelen en daardoor werd de warme thee en de gezelligheid bij Tjerkebier extra gewaardeerd.

De boottocht startte bij Frijlân, waar een groep vrouwen met een aantal kinderen probeert sober en duurzaam te leven. Ernaast ligt de permacultuurtuin die ook inzet op duurzaamheid. De rondleiding riep vragen op over wat je nu echt nodig hebt om te leven en welke stappen we in ons eigen leven kunnen zetten om wat duurzamer te worden. Met een aantal auto's ging het vervolgens naar Easterwierrum, terwijl de boot bewaard werd voor de terugreis en tot het doorbreken van de zon.

In Easterwierrum was er een interessante pubquiz over duurzaamheid en toekomst en over onze ecologische voetafdruk. Om te blijven leven zoals we op dit moment leven in veel westerse landen hebben we veel meer dan één aarde nodig, maar we hebben er maar eentje, die kostbaar is en waard om beschermd te worden. Het vraagt om een verandering van levensstijl van een ieder van ons.

Na de terugreis te voet, te fiets en te boot, was er diezelfde avond een mooie viering voor de hele parochie waarin de ervaringen van de dag aan de orde kwamen en waarin we gebeden hebben voor de prachtige schepping, voor de parochiegemeenschap met haar vele vrijwilligers en betrokken parochianen en voor de meest kwetsbaren in onze samenleving. De relieken van Sint-Vitus hadden daarbij een ereplaats.

Armoede

Dit jaar ben ik wat nadrukkelijker betrokken geraakt bij het Armoedepact van de gemeente Leeuwarden. Dit is een groep mensen uit het bedrijfsleven, de bankensector, het onderwijs, en het sociaal domein dat samen nadenkt over armoede in de gemeente. Nadrukkelijke doelstelling is dat er in 2028 geen kinderen meer opgroeien in armoede in Leeuwarden. Het is een netwerk dat kostbare contacten oplevert met mensen die normaal gesproken niet zo gemakkelijk benaderbaar zijn voor een geloofsgemeenschap en mensen met een grote drive en inzet om de hulpverlening aan mensen met schulden en gezinnen die in een spiraal zitten van armoede en meervoudige problematiek beter te laten verlopen.

Elke dinsdagochtend zijn er twee mannen en één gezin die een voedselpakket komen halen in het Titus Brandsmahuis. Omdat ze geen verblijfspapieren hebben kunnen ze niet persoonlijk aankloppen bij de Voedselbank en loopt het via mij.

Regelmatig worden mensen individueel geholpen bij het aanpakken van schulden, door materiële ondersteuning bij de aanschaf van noodzakelijke spullen en door gesprekken over de situatie waarin ze terecht zijn gekomen met als doel de verbetering van die situatie en de versterken van de individuele autonomie.

Doorlopende activiteiten

Klein en groot beraad Diaconie

In het klein beraad diaconie denken we na over wat de parochiegemeenschap nodig heeft, waar de noden van mensen liggen en hoe we ook in de dorpen meer een diaconaal gezicht kunnen laten zien. Ook bereidt het klein beraad de twee bijeenkomsten voor met alle diaconale vrijwilligers tijdens het Groot Beraad diaconie. In januari 2019 had de bijeenkomst van het Groot Beraad als thema Signalerend Huisbezoek. Jan Bosman van Solidair Friesland hield een korte inleiding. Wat zie je als je bij mensen op bezoek bent? Hoor je ook de financiële zorgen bijvoorbeeld ook al kom je naar aanleiding van een ervaring van rouw? Wat doe je als je je zorgen maakt over beginnende dementie bij een persoon die alleen woont? Het was enerverende avond waarop mensen veel voorbeelden gaven uit hun eigen ervaring. We wisselden uit hoe je kunt omgaan met de vragen die een bezoek oproept. Ook onderling werden oplossingen aangedragen. Een avond als deze versterkt de kwaliteit van de huisbezoeken van de vele vrijwilligers.

In mei hebben we met het Groot Beraad Diaconie kennis gemaakt met de dorpstún in Snakkeburen. Ze weten 80 vrijwilligers met zeer verschillende achtergrond met elkaar te laten samenwerken en te zorgen voor een prachtige productieve moestuin en een kleurrijke bloementuin, waar ook veel mensen langskomen om in de rust en de schoonheid van de natuur te genieten van een kopje thee en om wat groente mee te nemen naar huis. Ook binnen de parochie kunnen we veel leren van hoe ze op de tuin de verbinding zoeken tussen vrijwilligers en hoe wij zoeken naar de verbinding tussen vrijwilligers van verschillende groepen en hoe we mensen met allemaal verschillende ideeën en achtergronden kunnen ondersteunen om te komen tot onderling begrip en waardering voor elkaar. Het was een inspirerende avond in Snakkeburen.

Eind november 2019 was er een middag rond mantelzorg. Seniorentheater De Rimpel speelde prachtige scènes over hoe mantelzorg in de praktijk werkt, een beetje uitvergroot natuurlijk, zodat iedereen met een grote glimlach en soms met tranen in de ogen in de zaal zat. Mooi was het gesprek na afloop waarbij mensen elkaar vertelden van hun ervaringen als mantelzorger of als degene die mantelzorg ontvangt. Bijna iedereen kende het uit de eerste lijn en deelde verdrietige ervaringen en ook de vreugde om een ouder of partner tot het einde te kunnen verzorgen.

In januari hebben we in het klein beraad gesproken over de spanning tussen afstand en nabijheid. Het vraagt om nadenken en oefenen om te weten waar grenzen liggen in het contact met kwetsbare medemensen. Dit zal het thema worden voor een eerstvolgend Groot Beraad.

Caritas

De PCI van de Sint-Vitusparochie komt vier keer per jaar bij elkaar. Tussendoor is er regelmatig contact over concrete aanvragen voor materiële steun. De PCI zorgt ervoor dat veel mensen geholpen worden en weer toekomst zien ondanks de moeilijke situatie waarin ze vaak verkeren. Voor mij als diaconaal opbouwwerker is de PCI een klankbordgroep die meedenkt, ondersteunt en die me helpt de goede keuzes te maken in het wel of niet verlenen van concrete hulp. Ze ondersteunt me in mijn contacten met de meest kwetsbaren uit onze samenleving. Er zijn zo'n 25 mensen met wie ik maandelijks of vaker contact heb. Het zijn allemaal mensen met grote problemen, maar tegelijkertijd zijn het prachtige mensen van wie ik geniet en op wie ik trots ben als ze nieuwe kracht vinden om het leven aan te kunnen. Daarnaast zijn er mensen met wie ik eenmalig of een paar manden meeloop en die daarna weer op eigen kracht verder gaan. Wat opvalt is dat er in 2019 relatief veel aanvragen gekomen zijn om tandartskosten te vergoeden, vooral van onverzekerbare vluchtelingen, meestal zonder verblijfsdocumenten. Ik zoek naar mogelijkheden om een soort solidariteitspact op te richten tussen tandartsen in de gemeente Leeuwarden die om de beurt een persoon gratis van goede tandartsenzorg willen voorzien.

Bonifatiusacademie

In 2019 ben ik gevraagd om mee te denken over de diaconale leerroute van de bonifatiusacademie, de toerustingscursussen die aangeboden worden door het bisdom Groningen-Leeuwarden. In september is de cursus niet van start gegaan vanwege te weinig aanmeldingen. In februari 2020 volgt een nieuwe poging. Intussen heb ik al wel gewerkt aan de voorbereiding van twee bijeenkomsten van de vijf cursusavonden van het eerste semester. Het zorgt voor verdieping die een positieve invloed heeft op mijn dagelijkse activiteiten op het terrein van de diaconie.

Noodopvang Fryslân

De NOF bekommert zich om de situatie van vluchtelingen die geen verblijfspapieren hebben en die veelal zwerven op straat of her en der onderdak vinden bij vrienden en bekenden. Ze hebben nergens recht op en verkeren dus in een heel kwetsbare situatie. Samen met het Diaconaal Platform Leeuwarden heeft de NOF brieven geschreven naar de Friese gemeentes om te komen tot een Bed, Bad en Brood voorziening waarbij begeleiding geboden wordt bij het inzicht krijgen in de mogelijke handelingsperspectieven. Om na te kunnen denken over de toekomst is het nodig om rust te ervaren op het gebied van onderdak en voedsel, anders blijft het overleven en is er geen ruimte voor vragen over hoe je leven eruit moet gaan zien in de toekomst. Naar voorbeeld van de LVV (Landelijke voorziening vreemdelingen) in Groningen maken de NOF en het DPL zich sterk voor een woning in Leeuwarden, waar mensen tijdelijk kunnen wonen en eten om zo na te kunnen denken over of terugkeer naar hun land van herkomst mogelijk is en wat daarvoor nodig is. Ook kan de mogelijkheid onderzocht worden of een hernieuwde asielpcedure kansrijk is. De ervaring uit Groningen leert dat ongeveer een derde van de mensen in de LVV terugkeert naar het land van herkomst, een derde start een nieuwe asielpcedure, en een derde verdwijnt alsnog met onbekende bestemming. Dit zouden we ook graag willen voor de ongedocumenteerde vreemdelingen die in Fryslân verblijven. We hopen op een bijdrage van de burgerlijke gemeentes om dit op te kunnen zetten, maar dat vraagt om geduld en uithoudingsvermogen.

Scheepsmaatjes

Met een mooie groep mensen met een verstandelijke beperking en hun begeleiders hebben we in mei een boottocht gemaakt vanuit Grou, door de Alde Fenen langs Eernewoude en terug naar Grou. Alles stond in het teken van het verhaal van Jezus en de storm op het meer. Verdrietig was het dat de dag ervoor Mattie Kamsma was overleden, maar gelukkig konden we het verdriet samen delen en erover praten. Ook werd er gezongen samen met Paul, de gitarist. We hebben heerlijke broodjes gegeten en vers fruit. We hebben een bootje geknutseld en met stickers versierd. In de kerk van Grou hebben we aan het einde van de dag een gebedsviering gehouden en allemaal hebben we een kaarsje aangestoken voor een persoon aan wie we speciaal wilden denken die dag. Behouden keerden we terug naar huis. In september was er een bijzondere viering voor de Scheepsmaatjes in verzorgingshuis Sint Jozef samen met het themakoor. Aan het begin van de Vredesweek ging het over Vrede en over de heilige Franciscus die zich inzette voor vrede met God, vrede met de natuur en voor vrede tussen christenen en moslims. Na de viering en de koffie hebben we een vredesduif geknutseld met een aantal koorleden die hielpen. Ook nu waren er weer lekkere broodjes.

Andere betrokkenheid

Omdat niet alles uitgebreid aan de orde kan komen in zo'n jaarverslag noem ik kort even de andere groepen en activiteiten, die mijn aandacht en energie vragen:

Parochiebestuur: vergadert elke drie weken en heeft één of twee keer per jaar een heisessie soms samen met de Gemeenschaps- en Beheerscommissie.

Werkgroep Zieken en Ouderen: twee keer per jaar overleg met de contactpersonen

Vomgroep: vergadert 5 keer per jaar, in 2019 een mooi vastenactieproject voor Cambodja, waarbij twee oud-parochianen José Huizenga en Hein Voss betrokken zijn. Zij kwamen persoonlijk uitleg geven over het project tijdens de vastenviering en de vastenmaaltijd.

Omzien naar elkaar: incidenteel contacten

Ouder-kindzondagen: vier keer per jaar op een zondagmorgen ontmoet ik de ouders rond een thema en spreken we over het geloof en hoe je dat doorgeeft aan de kinderen. We sluiten af met een gezamenlijke lunch van ouders, kinderen, tieners en de begeleiders. Daarnaast zijn er nog bezinningsmomenten voor ouders op de zaterdag voor Palmпасen en bij de spelletjesmiddag voor de kinderen in juni.

Lokaal overleg uitgeprocedeerden: Vluchtelingenwerk, mensen uit de politiek en een aantal personen die veel contact hebben met vluchtelingen vergaderen twee keer per jaar.

INLIA: oecumenisch overleg rond de situatie van vluchtelingen, twee keer per jaar.

Pastoresoverleg: er zijn verschillende overleggen. Vanuit het bisdom zijn er vier of vijf verplichte studiedagen voor pastores in het basispastoraat en er is een jaarlijkse uitgaansdag waarop de onderlinge, collegiale ontmoeting centraal staat. Vier keer per jaar is er een intervisiebijeenkomst van ons pastoraal team samen met de teams uit twee naburige parochies. Als pastoraal team van de Sint-Vitusparochie komen we elke drie weken bij elkaar, tenzij de situatie intensiever contact vereist. Twee keer per jaar is er een vergadering van de Vereniging van Pastoraal werkenden, waarbij arbeidsvoorwaarden aan de orde komen, het welzijn van pastores en thema's die ons helpen in de dagelijkse praktijk van pastoraal-theologisch handelen. Met de predikanten van enkele protestantse kerken en het leger des heils komen we twee keer per jaar bij elkaar. We wisselen informatie uit en we verdelen wie voorgaat bij de oecumenische vieringen in de Vredesweek in september en in de Week van het gebed voor de eenheid van de christenen in januari. Met de straatpastor praat ik ongeveer vijf keer per jaar bij, soms samen met de coördinator van het Aanloophuis. *Liturgie:* ongeveer in 13 vieringen per jaar ga ik mee voor. Dit zijn naast de Hoogfeesten de viering in de Vredesweek, een Adventsviering om aandacht te vragen voor het Adventsproject, en een vastenviering om aandacht te besteden aan het Vastenactieproject. Twee keer per jaar leid ik een Communieviering in Nij Dekema te Weidum. Incidenteel ga ik voor als het team daarom vraagt.

The Action: zo'n 300 scholieren van middelbare scholen en Roc's maken kennis met de verschillende kerkgemeenschappen in Leeuwarden en hun diaconale bewogenheid om vervolgens zelf de handen uit de mouwen te steken bij een grote verscheidenheid aan organisaties die zich inzetten voor de kwetsbare medemens. De voorbereiding samen met een beleidsmedewerker van Solidair Fryslân vraagt 5 vergadermomenten, veel mail- en belverkeer om alles af te stemmen en de twee dagen dat het evenement daadwerkelijk gehouden wordt.

Parochiebieb: zo'n vier keer per jaar komt de biebb commissie bij elkaar om te verdelen welk thema aan de orde komt in de Vitusnijs. In 2019 zijn we daarnaast 5 dagdelen bezig geweest om de hele collectie te inspecteren, verouderde boeken weg te doen en nieuwe toe te voegen.

Lezingen: Bijbelse bronnen voor een duurzaam leven, in januari in het TBH, in november in De Schakel; twee bijeenkomsten rond seksueel misbruik in de kerk en daarbuiten; lezing voor de Zintuin over compassie en armoede in Leeuwarden; lezing in het TBH over Randfiguren in bijbel en samenleving.

Nederlandse les: ik geef soms individueel aan mensen les in de Nederlandse taal tot ik iemand anders daarvoor vind; er is dit jaar een groepsles opgezet met drie docenten die afwisselend de wekelijkse les leiden. De vraag naar les in de Nederlandse taal komt regelmatig terug, meestal van mensen die niet in aanmerking komen voor de inburgeringscursus omdat ze uit een EU-land komen, omdat ze als expat hiernaartoe zijn gekomen of omdat ze al jarenlang in Nederland wonen, maar vinden dat ze de taal niet goed genoeg spreken. Sommige vluchtelingen vragen ondersteuning bij het huiswerk voor de inburgeringscursus.

Persoonlijke contacten: regelmatig komt er iemand aan de deur van het TBH met een acuut probleem waarvoor we samen een oplossing proberen te vinden; met een aantal mensen is er een heel regelmatig contact waarbij het present zijn en een luisterend oor zijn centraal staat; sommigen krijgen met Kerst een kerstpakket om feestelijke dagen mogelijk te maken voor gezinnen en individuen waar niet veel geld is; ondersteuning van vrijwilligers die in een moeilijke situatie terecht komen of te maken krijgen met ziekte, verlies of rouw.

Blog: regelmatig schrijf ik over wat mij bezighoudt een blog die op de website van de parochie wordt geplaatst. Het is een mooie manier om de geloofsgemeenschap op de hoogte te houden wat het werk van een diaconaal opbouwwerker inhoudt en wat ik daarin tegenkom aan bijzondere mensen en ervaringen.

April 2020

Lysbeth Minnema